

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirliigi24.net
mucaadebirliigi@gmail.com
t.me/mucaadebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
MBGazeteSon
mucaadebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

03 Haziran 2026 S.114



Fotoğraf: Alparslan Aydın

Yaşam Devrime Akıyor

Burjuva siyasi arenada tam bir keşmekeş hakim. Mahkeme kararları, yargı sopası, parti merkezine polis saldırıları, karşılıklı bağıriş çağırış... Burjuva "hukuk normları"nın koca bir hiç olduğu, işin özünün güç ilişkisinde yattığı, buna dayanarak her tür "norm"un, kuralın, yasanın etrafından dolanmanın, olmadı düpedüz çiğnemenin işin özü olduğu herkes tarafından görülüyor, anlaşılıyor. Bu çıplak "güç kavgası" burjuva camianın 400 yıldır özenle yarattığı tüm "değerleri" bir çırpıda çöp sepetine gönderiyor.

Devamı 2. sayfada...



2 Türkiye Yol Ayrımında: Savaş Mı Devrim Mi?



4 Emperyalizme Karşı Sinan Olmalı



7 Yeni Olgular Işığında Kopuşun Patikası -II



12 Devrimin Ruhu Yargılanamaz



Genişletilmiş indirimli
set kampanyası
Yeni Dönem Yayıncılık
sitesinde devam ediyor:
www.yenidonemyayincilik.com

Yaşam Devrime Akıyor

Manşet

Burjuva siyasi arenada tam bir keşmekeş hakim. Mahkeme kararları, yargı sopası, parti merkezine polis saldırıları, karşılıklı bağırış çağırış...

Burjuva "hukuk normları"nın koca bir hiç olduğu, işin özünün güç ilişkisinde yattığı, buna dayanarak **her tür "norm'un, kuralın, yasanın etrafından dolanmanın, olmadı düpedüz çığnemenin işin özü olduğu** herkes tarafından görülüyor, anlaşılıyor. Bu çıplak "**güç kavgası**" burjuva camianın 400 yıldır özenle yarattığı tüm "değerleri" bir çırpıda çöp sepetine gönderiyor.

Yanlış anlaşılmasın, bu durum sadece bize has değil. Benzer bir süreç küresel ölçekte de yaşanıyor. Tarih burjuva "değerler sistemi"nin, burjuva yasallığın hiç bu kadar pespayeleştigiine tanık olmadı. Tarihin hiçbir döneminde emekçi yığınlar, böylesine kitlesel ölçekte burjuva ideolojisinin eriyip tükenmesini derinden kavramadı.

Haliyle içeride CHP'nin merkezinde olduğu keşmekeşin emekçi yığınlar açısından en önemli kazanımı bu olsa gerek!

Meselenin ikinci yönü şu: Özgür Özel ekibi, dinci-faşist iktidarın bu yoğun saldırısı karşısında bilincinde olsun olmasın, **ayakta kalabilmek için sokağa çağrı yapmak zorunda** kalıyor. Hiç istemediği halde, sokaktan, yığınların devrimci enerjisinden öcü gibi korktuğu halde, dinci-faşist iktidarın yoğun saldırısına karşı hamle yaptığı her defasında sokaklar hareketleniyor, emekçi yığınlar meydanlarda tam bir gövde gösterisine girişiyor. Bir anda tüm bir burjuva düzeni sarsan kalkışma durumu olu-

şuyor. "Cumhuriyetin kurucu partisi" için nasıl da korkunç bir açmaz!

Şartlar devrimci. Bu şartlarda burjuva kamp içi her çatışma, emekçi yığınlar ve devrim açısından ek fırsatlar yaratıyor. Burjuvazi bu çatışmayı erteleyemez, üstünü örtemez. Tersine, çatışmanın kendisi bizzat devrimci durumun kendisinden kaynaklanıyor.

Bu şartlar altında "tepede", burjuva siyasi arenadaki her kavgı, her çelişki, geniş emekçi yığınlar açısından harekete geçmek için bir fırsat, bir "genel bahane" anlamına geliyor. 19 Mart'tan "mutlak butlan" kararına, oluşan havayı böyle görmek gerek. Sosyal reformistler, bir türlü kuyruğundan ayrılamadıkları CHP'yi, "tek adam rejimine" karşı "demokrasi için" destekleyip duruyorlar. Geçmişte bugün hain dedikleri Kılıçdaroğlu'nun, bugün de muhtemelen yarın hain ilan edecekleri Özel ve ekibinin ardına takılıyorlar.

Emekçi yığınlar ise burjuva muhalefetin kuyruğuna takılmak için değil, **kendi hareketlerine güçlü bir "çıkış gerekçesi" olarak gördükleri için** meydanlara, sokaklara akıyorlar. Çünkü işçi ve emekçiler korkunç şartlarda hayatta kalma mücadelesi veriyor. Rakamlar sıralamaya gerek yok. Dayanılır şey değil mevcut durum. Her bir tarafta büyüyen eylemler, grevler, direnişler, "hedef Ankara" minvalinde yürüyüşler...

Bir kez daha, kasa can çekiyor! Sermaye sınıfının ve devletin attığı her adım devrimci bunalımı derinleştirmekten başka bir işe yaramıyor. Yaşam devrime akıyor!

Türkiye Yol Ayrımında: Savaş Mı Devrim Mi?

Editör

Tekelci sermaye sınıfı ve emperyalist devletler, NATO üzerinden Türkiye'yi devletler arası topyekûn bir dünya savaşına adım adım ve sürüklercesine hazırlıyorlar. Temmuz ayının ilk günlerinde Ankara'da düzenlenecek NATO zirvesindeki amaç budur.

Bu savaş akbabalarının Türkiye'deki "icra" gücü, dinci faşist iktidar olacak. Dinci faşist iktidar, nükleer silahların da kullanılma olasılığının yüksek olduğu böyle bir savaşta yer alma konusunda, son derece istekli. Emperyalistlerin neler vadettiklerini tamı tamına bilmemiz mümkün değil. Fakat Bahçeli'nin geçmiş açıklamalarına ve Tom Barrack'ın Osmanlı devletine yaptığı göndermelere bakılırsa, **en azından Musul-Kerkük, Halep gibi kentlerin yani Irak ve Suriye'nin vadedilmiş olması** muhtemeldir. Başka bir ifadeyle "Misak-ı Milli"yi...

Kerkük'e Türkiye ile "içli dışlı" olduğu gizlenmeyen birinin **vali olarak atanması**, Irak'ın Türkiye'nin kucağına bırakılmasının ilk adımı olarak kabul edilebilir. Eğer başarılı olurlarsa, arkasının geleceğinden kimsenin kuşkusu olmasın. "Eğer" diyoruz, zira emperyalistlerin ve dinci faşist iktidarın hesap ve planlarının doğruluğu kesin ve mutlak değil. Bu savaş akbabalarının yanlış hesap ve planlar yaptıklarına defalarca tanık olduk. Son örnek İran...

Yine de bunların hesap ve planlarına dikkat çekmek gerek. "**Mutlak Butlan**" dedikleri **Kemal Kılıçdaroğlu ve ekibini CHP'nin yönetimine tekrar getirme operasyonu** ve aynı zamanda alevlendirilen "iç cephe"; "iç cephe"nin sağlamaştırılması tartışmaları, bunların hepsi sözünü ettiğimiz plan ve hesapların bir parçasıdır.

"İç cephe" konusu oldukça önemli, çünkü dinci faşist iktidar emperyalistlerin desteği ile yeni "fetih" maceralarına girişmeden önce arka planı, **cephe hattının gerisini sağlama almak** istiyor. Bu konu ilk defa ortaya atılmıyor. Yaklaşık iki yıl önce yani şu "terörsüz Türkiye" sürecinin başında, belki de ondan hemen önce, 25 Eylül 2024'te, Erdoğan "iç cephe" ile yeni toprakların fethi, işgali arasındaki bağı çok net biçimde ortaya koyan şu sözleri söylemişti: "**Bütün bunlarla beraber iç cephe hedeflerimiz, bizim Kızıl Elmamızdır.**"

Günümüzde bütün faşistlerin dilindeki Kızıl Elma kavramının yeni toprakların fethi anlamına geldiği biliniyor. Osmanlı döneminde yeni top-

rakların fethine çıkmadan ordunun, padişahın vs. dilinden düşmeyen kavramdır bu. Artık çok açık, Kılıç-daroğlu ve ekibini CHP'nin başına getiren "mutlak butlan" kararıyla, "terörsüz Türkiye" dediği süreçle **Kürdistan devrimini tasfiye ederek "iç cepheyi" sağlamlaştırmaya çalışan dinci faşist iktidar** bir savaşa hazırlanıyor. Elbette tek başına değil; emperyalist devletlerle birlikte...

Fakat bunun karşı tarafı; karşı yönde çalışan güçler de var. Bu, işçilerin, emekçilerin, kır ve kent küçük üreticilerinin, ezilen sömürülen kitlelerin, devrimci-demokratik güçlerin tarafıdır. Tek cümleyle, birleşik toplumsal devrimin tarafı...

Her yerde burjuvazinin sesi çıkıyor ama yakından ve bütünlüklü bakıldığında bir devrimin, birleşik toplumsal devrimin hızlı bir yükseliş içinde olduğunu görürüz. Bu devrimi besleyen kanalların başında işçi sınıfının eylemleri geliyor. Özellikle burjuva basın, medya, haber kanalları sessizlikle boğmaya çalışıyorlar. Yine de **işçilerin her yerde kararlı bir eylem içinde olduklarını**, her gün yeni bir fabrikanın, yeni bir maden ocağının, işletme işçilerinin eyleme geçtiğini görüyoruz. Doruk maden işçileri, tekstil işçileri en güncel örneklerdir.

İşçilerin yanı sıra ücretli emekçiler, özel okul öğretmenleri, atanmayan öğretmenler, büro memur ve işçileri, belediye işçileri ve memurları; bunların hepsi farklı yer ve tarihlerde de olsa sürekli eylem halindedir.

İşçi ve ücretli memurlar, tarım küçük üreticileri, küçük tarla sahipleri, ürünleri tarlada ya da ellerinde kalan çiftçiler her fırsatta sokağa çıkıyor, dinci faşist iktidarı protesto ediyorlar. Ücretleri gasp edilen inşaat işçileri, normal ücretlerini dahi alamamak için vinç kulelerine çıkıyor, yaşamları pahasına patronlara karşı mücadele ediyorlar.

Kadınlar büyük bir mücadele indeler. Kadın cinayetlerine karşı olsun, kadın emeğinin sömürülmesine karşı olsun, baskıya, düzenin beslediği erkek şiddetine karşı kararlı mücadele sürdürüyorlar. Öğrenci gençlik, direniş ve boykotlarla eğitim sistemine, dinci faşist baskılara, toplumun ezilen kitlelerinin mücadelesiyle dayanışma için her fırsatta eyleme geçiyor.

Köy emekçileri ve yoksulları, "maden ocağı" açma bahanesiyle topraklarının gasp edilmesine karşı kararlı bir mücadele sürdürüyorlar.

Kısacası, toplumun, ezilen, sömürülen, devletin baskı ve terörü altında acı çeken, kapitalist düzenin yaşamın dışına ittiği bütün kesimler büyük bir eylemlilik indeler. **Başkaldırmayan toplumsal kesim yok.**

Bütün bu tabloda eksik olan nedir? Eksik olan şey, başta işçi sınıfı olmak üzere, birleşik devrimin bu toplumsal güçlerine politik iktidar hedefini gösterecek bir birleşik devrim odağıdır. Leninistler, yıllardır birleşik toplumsal devrimin bu ihtiyacına işaret edip duruyorlar. Karşı devrim güçleri, yüzyılların birikimini de ar-

kalarına alarak, kendilerini seksen beş milyonun temsilcisi olarak ortaya koyuyor ve herkesi emperyalizmle birlikte tekelci sermaye sınıfının planlarını hayata geçirmek için seferber etmeye çalışıyorlar.

Devrimci-komünist güçlerin, tam tersi noktadan hareket ederek, **politik iktidarın zora dayalı devrimle ele geçirilmesi hedefini** işçi sınıfının, emekçilerin, düzene karşı mücadele halindeki güçlerin önüne koymaları şart. Bu kararlılık, politik cesaret ve kendine güvenle hareket edilmesi artık yaşamsal bir önem kazanmıştır.

Türkiye ve Kürdistan ya emperyalistlerle birlikte tekelci sermaye sınıfının, onun politik güçlerinin onu sokmaya çalıştıkları savaş-fetih-işgal yoluna girecek ya da toplumsal birleşik devrimin yoluna.

Bu yol ayırımına hızla geliyoruz.

"İç cephe" konusu oldukça önemli, çünkü dinci faşist iktidar emperyalistlerin desteği ile yeni "fetih" maceralarına girişmeden önce arka planı, cephe hattının gerisini sağlama almak istiyor. Bu konu ilk defa ortaya atılmıyor. Yaklaşık iki yıl önce yani şu "terörsüz Türkiye" sürecinin başında, belki de ondan hemen önce, 25 Eylül 2024'te, Erdoğan "iç cephe" ile yeni toprakların fethi, işgali arasındaki bağı çok net biçimde ortaya koyan şu sözleri söylemişti: "Bütün bunlarla beraber iç cephe hedeflerimiz, bizim Kızıl Elmamızdır."



Emperyalizme Karşı Sinan Olmalı



NATO Ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik, 55 yıl önce yoldaşlarıyla birlikte Denizlerin idamını engellemek için Kürecik'teki Amerikan üssüne eyleme giderken, Nurhak Dağları'nda savaşıarak ölümsüzleşen Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özdoğan'ı anmak için, İstanbul'da Sinan Cemgil'in mezarı başında buluştu.

Karacaahmet Mezarlığı girişinde toplanan Birlik, sloganlarla mezar başına yürüdü. Yürüyüş esnasında da yapılan ajitasyon konuşmalarında Sinanların mücadelesi anlatıldı, bugün onlar gibi emperyalizme ve NATO'ya karşı mücadele etmek gerektiği vurgulandı.

Mezar başına gelindiğinde Sinan, Alparıslan ve Kadir şahsında, ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından Birlik adına okunan basın açıklamasında Nurhak savaşçılarının Denizler, Mahirler, İbrahimler gibi öğrenci gençlik mücadelesinden işçilerin, yoksul köylülüğün kavgalarına aktıkları, Sinan Cemgil'in de aralarında olduğu devrimci gençliğin Vietnam kasabı Komer'i ODTÜ'ye sokmadıkları anlatıldı. Dönemin araçlarınının mücadelenin ihtiyacını karşı-



lamaması üzerine Denizlerle birlikte THKO'nun kurulduğu anlatılarak, örgütlü ve zora dayalı devrimci mücadelenin önemine vurgu yapıldı.

"31 Mayıs 1971'de Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özdoğan yoldaşlarıyla birlikte Denizlerin idamını engellemek için Kürecik'teki Amerikan üssüne eyleme giderken, Nurhak Dağları'nda kuşatıldılar ve savaşıarak ölümsüzleştiler. Geçen 55 yıllık sürede Sinan, Kadir, Alparıslan ve daha nice devrimcinin yarattığı değer bizlere ışık oluyor." denilen açıklamada, "Bir feda kuşağının ve devrimde ısrarın neferleri olarak söylemek istediklerini yapacak, yapabileceklerini söyleyecek cüret, girişkenlik, kararlılık, fedakarlık ve devrimci iddiaya sahip" oldukları söylendi.

"Sinanların bize bıraktığı pratik,

devrimci örgüt inşası ve devrimci teorik birikim bugün hâlâ yolumuzu aydınlatmaktadır" vurgusu yapılan açıklamada, bugün kendilerine düşen görevin de onların mirası olan mücadeleyi büyütmek, "yaktıkları sönmeyen ateşi bir alev topuna dönüştürmek gerektiği" söylendi.

Günümüzde de NATO eliyle büyütülen emperyalist saldırganlığa karşı tek bir seçenek olduğu, onun da Sinanların öğrettiği gibi emperyalizme karşı tutarlı ve cüretli bir mücadele olduğu hatırlatıldı.

"Bugün tarihin bize dayattığı görevlerden bir tanesi; Sinanların, Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin katili ve dünya halklarının düşmanı olan NATO'nun ve onun emperyalist çıkarlarını koruyan devletlerin Türkiye'de toplanmasına izin vermemektir" denilen açıklamada halkların katili NATO'nun 7-8 Temmuz'da Ankara'da düzenleyeceği toplantının Türkiye'de toplanmasına izin vermemek olduğu ve bütün halklarla enternasyonalist bir mücadele hattı kurmak için ellerinden geleni yapacakları vurgulandı.

Açıklama, "Nurhaklardan bugüne Sinanların, Denizlerin başlattığı kavgayı bugün tamamlamak, onların düşünü zaferle taçlandırmak, her zamankinden daha mümkündür. Sinanlardan, Denizlerden, Mahirlerden, İbrahimlerden öğrendiğimiz gibi mücadeleyi zaferle taşımak için ileri!" sözleriyle sonlandı.

Nato Ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik anma etkinliğini, Nurhak Sana Güneş Doğmaz parçasını kitlesel olarak söylenmesiyle sona erdirdi.



Nurhak Yol Göstermeye Devam Ediyor



NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Gençlik Birliği, 55 yıl önce bu topraklarda antiemperyalist mücadelenin önemini kavrayan Nurhak Savaşçıları Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan ve Kadir Manga'yı anmak üzere İzmir'de Buca Eski Mezarlık'taydı.

31 Mayıs günü yapılan anma için Alpaslan Özdoğan'ın mezar başında buluşan Birlik adına DÖB'lü öğrenciler konuşma yaptı. "Bugün bu topraklarda anti-emperyalist mücadeleyi yükseltip 55 yıl önce ölümsüzleşen Nurhaklarda kavgayı yükselten Sinanları anmak, miraslarını sürdürmek için toplandık" sözlerinin, ardından başta Sinanlar nezdinde tüm devrim savaşçıları için saygı duruşunda bulunuldu.

Birlik adına okunan basın açıklamasında ise Nurhaklarda büyüyen anti-emperyalist mücadeleye vurgu yapıldı, "71 devrimci kopuşunun öncülerinden ve THKO'nun militan kadrolarından Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özdoğan'ın katledilmelerinin üzerinden tam 55 yıl geçti. Bu topraklarda Sinanlar, öğrenci gençlik hareketinin içinden emekçilerin kavgasına aktılar, oradan zora dayalı devrim anlayışıyla THKO'nun kurucuları ve 71 devrimci çıkışının mimarları oldular. Onların yaktığı o görkemli ateş, bugün hala emekçi halklarımıza yol göstermekte ve sermaye sınıfının yüreğine korkular salmaktadır." denildi.

Açıklamada "Sinanlar parlamentarizmden, reformizmden ve burjuva yasalılıktan kopuşun pratiğini öğrenci gençlik mücadelesinden devrimin önderliğine soyunarak başardılar. Türkiye ve Kürdistan halklarına, faşist cellatlara karşı devrimci savaş çağrısında bulunarak, bunun pratiğini yaparak yolu açtılar." denilerek emeğin iktidarını kurmak, gerçek özgürlük ve halk demokrasisini kurmak ve açlığa, savaşlara, yoksulluğa son vermek için Sinanların yolundan antiemperyalist mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı.

Birlik adına yapılan konuşmada Temmuz'da yapılması planlanan NATO zirvesine de değinilerek " Bu zirve gençliğin ve işçi sınıfının geleceğine yeni bir saldırı biçimidir. İşbirlikçi düzenin ise korkusu doğaldır. Çünkü gençlik tarih boyunca emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı en ön safta yer almıştır. Günümüz antiemperyalist gençlik mücadelesi, tam da bu mirasın üzerine kuruludur. Gençlik dün olduğu gibi bugün de mücadelenin öncü gücüdür. Çünkü emperyalizm bugün de aynıdır. Sinanların Nurhak'ta yaktığı anti-emperyalist mücadele ateşi bugünün antiemperyalist gençliğine yol göstermeye devam ediyor." denildi.

"Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür!" ve "Onlara Sözümüz Devrim Olacak!" sloganları ile anma sona erdi.

Bir kısmımız ve hatta hepimiz ölebiliriz; ama öyle bir ateş yakacağız ki, bu ateş bir daha hiç sönmeyecek, söndürülemeyecek.

Sinan Cemgil

'71 devrimci kopuşunun önderleri, yoldaşları Denizler gibi, bugün hala emekçilerin yüreğinde ve bilincinde yaşıyor. Onlara ağıtlar yakıyor, izinden yürümeye devam ediyor, adlarını kavgaya bayraklarına yazıyor: Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga...

Onlar Denizlerle birlikte Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nu kurdular. Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşın en ön saflarına koştular. Genç ömürleriyle, gencecik bedenleriyle hiç sönmeyen devrim ateşini yaktılar.

Öğrenci hareketinin içinden çıkıp gelmişlerdi. Artan işçi ve yoksul köylü eylemliliklerine okul sıralarından dahil olup, kavgayı büyüttüler.

Denizler tutsak edildiğinde, Sinanlar onları kurtarmak için NATO üssünü basmaya karar verdi. Kürecik Radar Üssü'ne karşı eylem hazırlığı içindeyken Nurhak dağlarında pusuya düştüler. '71 Mayısının son günü, Nurhaklarda düşüler toprağa.

Burjuva sınıf, bu cüretli iddianın sahiplerinin cüreti karşısında dehşete düştü, tüm ordu ve polis gücü harekete geçti. Sandı ki dar ağaçlarıyla, işkencehanelerle, hain pusularla söndürebilecek devrim ateşini. Oysa 71 devrimci önderleri öyle bir ateş yakmışlardı ki, bir daha hiçbir güç söndüremedi. Türkiye ve Kürdistan topraklarında 55 yıldır süren zora dayalı devrimin yolu açıldı.

Dünyada emperyalist-kapitalist sistem çöküş sürecinde krizlerle sarılırken, her tür savaş aracıyla emekçi halklara saldırıya geçmişken, bizim de birleşik devrimi büyütmemizin zamanı. Nurhaklarda yükselen savaş çağrısına cevabı yükselterek zindanlara, faşist baskılara, açık teröre rağmen emeğin iktidarını kurmak, gerçek özgürlük ve halk demokrasisini kurmak ve açlığa, savaşlara, yoksulluğa son vermek için devrime yürüme zamanı!

*Onlara Sözümüz Devrim Olacak!
Nurhak Savaşçıları Ölümsüzdür!
Nurhaklarda Yanan Devrim Ateşi
Sönmeyecek!*

Mücadele Birliği Platformu

Gezi 13. Yaşında



Gezi-Haziran Ayaklanması'nın 13. yıldönümünde Taksim Dayanışması'nın çağrısı ile Gezi Ayaklanmasında yaşamını yitirenler anıldı.

31 Mayıs akşamı yapılan anma öncesi İstanbul Valiliği'nin talimatıyla polis Taksim, İstiklal Caddesi ve çevresini sabah saatlerinden itibaren abluka altına aldı. Polis ablukası nedeni ile Mis Sokak'ta yapılabilen açılımlara aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu siyasi parti, sendika, meslek odaları ve çok sayıda kişi katıldı. Abluka nedeniyle alana gelenler arama noktalarından kimlik kontrolü yapılarak içeri alındı.

Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan'ın da katıldığı eylemde gazeteci Hakan Tosun da anıldı. Anma etkinliği, Gezi Ayaklanması sırasında ölümsüzleşen Mehmet Ayvalıtaş, Ethem Sarısülük, Abdullah Cömert, Medeni Yıldırım, Hasan Ferit Gedik, Ali İsmail Korkmaz, Ahmet Atakan, Berkin Elvan'ın isimlerinin okunması ve saygı duruşuyla başladı.

İlk sözü alan anne Gülsüm Elvan, "Bugün yine abluka altındayız. Mutlaka ama mutlaka bir gün kazanacağız. Can Atalay'la Çiğdem ve Osman Kavala ile birlikte kol kola yürüyüp karanfillerimizi Gezi parkına bırakarak, çocuklarımızı orada anacağız. Her yer Taksim her yer direniş" dedi.

Ardından basın metnini TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri Aydan Adanır okudu. Gezi'nin sadece bir park değil bir adalet



çağrısı olduğunu vurgulayan Aydan Adanır, "Gezi, anti demokratik uygulamaların, halka yönelen şiddetin, biber gazının pervasızca kullanılmasının normalleştirilmesine karşı çıkışın adresidir. Gezi, korku duvarlarının aşılması, cesaretin bulaşıcı hale gelmesidir. Gezi, siyasetin demokratik tepkisinin gençlerin enerjisi, kadınların kararlılığından güç aldığı ve sözün, sazın, halayın, horonun, sanatın ve sporun temsilcilerinin bulunduğu direnmenin ortak tarihinin adıdır" dedi.

"Bugün 31 Mayıs 2026... En demokratik, en katılımcı ve en barışçıl gösterilerin bile ağır hapis cezaları ile karşılık bulacağını göstererek halkın demokratik tepkilerinde korkuyu ve kaygıyı yaygınlaştırmayı amaçlayan;

(...) kimseden emir almayan, kimseye emir vermeyenlerin, dayanışma ile revirler, kütüphaneler açanların, gerektiğinde barikat kuranların, öğrencisi, ev kadını, taraftar grubu, sendikalı işçisi, gündüz işe gece direnişe gelen sendikasız beyaz yakalı, işsizi, emeklisi, Türkü, Kürdü, Ermenisi, Alevi ve Sünnisi ile bütün bir halkın ayağa kalktığı gün..." denilen açıklamada bugünün, Gezi'yi hatırlamanın ve savunduğu değerleri düşünmenin zamanı olduğu vurgulandı.

Açıklamanın okunmasının ardından kitle, Mis Sokak'tan yine sloganlarla, yürüyüş yaparak ayrıldı. Bu esnada anma için Mis Sokak'a gelmeye çalışan çok sayıda kişi de polis saldırısı ile gözaltına alındı.

Yeni Olgular Işığında Kopuşun Patikası -II

Umut Çakır

-IV-

Hürmüz Boğazı'nın kontrolü üzerine dönen savaş ve inatlaşmaya bakınca şu görülüyor: Bir hikaye, başladığı yerde bitiyor.

ABD, emperyalist-kapitalist dünya sisteminin hegemonya tahtına kurulduğunda, tüm dünya 2.Paylaşım Savaşının enkazını kaldırmakla meşguldü. ABD, bu enkazın üzerinde kurulacak dünya sisteminde belirecek iş bölümü ve tahakküm ilişkileri bir çıpa-ya bağlamıştı: 1 ons altın=35\$ çıpası. Emperyalist-kapitalist dünya sistemini yeniden ayağa kaldıracak bu çıpa, kesin bir güvence içeriyordu. **Kapitalist dünyaya; "tüm uluslararası para işlerini dolar çıpasına göre yapın, elinizde biriken her kuruş doları değiş-tokuşa hazırım" güvencesiydi.** Ancak bu güvence 1970'lere gelindiğinde artık işlemez olmuştu. ABD ve diğer emperyalistler arası verimlilik farkı hızla kapanmış, bağımlı ülkelerde genelde ithal ikameci, gümrük korumalı sanayi altyapısı işler hale gelmişti. Kapitalist dünya, üretimin toplumsal ölçeğini küresel düzeyde gerçekleştirebilecek aşamadaydı. Bu durumda **altına sabitlenmiş ulusal bir paranın bir dünya eşdeğeri olması**, küresel üretim zincirine daracık bir gömlek giydirmektir.

Bu dar gömleğin sermayeye yaşattığı krizleri aşabilmek için ABD ilk adımı, 1 ons altın=70\$ değişimiyle attı, ancak gördüğü tepki afallatıcıydı. Kimse ellinde dolar tutmak istemiyordu, hegemonya tahtı temelinden sarılıyordu. Her ufak deprem, tepedeki doları fena sallıyordu. Çünkü temel esnek değildi, adeta taşa döşenmişti; değeri yüzyıllardır pek az değişen altın, depremin şoklarını emebilecek daha esnek bir evrensel değer ölçüsüyle yer değiştirmeliydi. **Petrol, bu açıdan en uygun metaydı.** İçerdiği yüksek rant oranı, onun fiyatındaki çok hızlı artış ve düşüşe rağmen, arzı sabitleyen bir meta konumunda tutabiliyordu. Böylece, dünyanın petrole olan talebi, dolara olan talebe yön verebilecekti. Sorun sorun şu ki, 70'lerin başında petrol fiyatları çok düşük, rant bandı oldukça dardı. ABD bu sorunu emperyalist hegemonya tahtına yaraşır şekilde çözümleyecekti: Önce kışkırt, sonra savaşın çıkmasına vesile ol, finalde hakem rolünü oyna.



70'lerin başında petrol fiyatları çok düşük, rant bandı oldukça dardı. ABD bu sorunu emperyalist hegemonya tahtına yaraşır şekilde çözümleyecekti: Önce kışkırt, sonra savaşın çıkmasına vesile ol, finalde hakem rolünü oyna.

Hikaye biliniyor: İlk hamlede emperyalist basında göklere çıkarılan **"Arap misyonu" fikri**, bu dolduruşla girişilen 1973 Arap-Siyonist İsrail savaşı ve **petrolün kısa sürede on katı fiyata fırlaması** vardı. İkinci hamle için sahne hazırды. 1974'te başta Suudiler, tüm Körfez ülkeleriyle yapılan anlaşmaya göre, büyük rant oranıyla yüklü petrol kazançları ABD bankalarında tutulacak ve aynı parayla, şimdi **petrol almakta zorlanan bağımlı ülkeler kredi borçlusu haline getirilecekti.** Bu hamle, aynı zamanda, çarpıtma bir tanımlamayla, "neoliberal" denilen dönemin nirengi taşının yerine oturtulmasıydı.

Kuşkusuz, o yıllardan bu yan kapitalist dünyayı esir alan borç sermayesinin tek kaynağı, Körfez'den akan petro-dolar yığınları değildi, ama **üst üste biriken koca borç yığını dolara endeksleyip dengede tutan nirengi taşı Körfezdeydi.** Bu o kadar önemliydi ki, doların tahtına bir tehdit ortaya çıktığında, Körfez'e askeri çıkarma yapılacaktı. Irak'ta Saddam 1990'da petrol ihracını dolar dışında paralarla yapmaya karar verince ve Kuveyt'in de aynı yolu izleyeceği sinyali alınınca, 1973 senaryosu bir kez daha işledi: **Kışkırt, savaş çıkar, müdahale et!**

1990'ların sonunda *dotcom* krizi patlak verince, doların tahtı bir kez daha sallandı ve senaryo bu kez küresel iç savaşa göre dizayn edildi ve geldik bugüne... ABD aynı senaryonun işleyeceğinden emin görünüyordu. Fakat Trump yönetiminin soytarıları, bir gerçeği es geçecek kibre saplanmıştı. Burjuva gericilik kampından bir yazar, es geçilen o gerçeği şöyle ifade etmiş: **"ABD'nin askeri, siyasi iddialarının gerçek yeteneklerinin ötesine geçmiş olması, klasik bir imparatorluk çöküş sürecidir"** (Aktaran E.Yıldızoğlu, 7.5.2026) Geçmişte doların hakimiyeti için Körfez'e yapılan askeri saldırılar, emperyalist kapitalist dünyanın geri kalanı tarafından hararetle desteklenmişti. Ama bu kez **"ABD yardım istemek için seslendiğinde Avrupa ve Asya'daki müttefikleri başka yöne bakıyorlardı. Kral çıplaktı. Hegemonya tükenmişti."** (E.Yıldızoğlu)

Hürmüz'de uzayıp giden krizin dünyaya faturası üzerine pek çok şey yazıldı. Daha şimdiden **LNG'de %80, kargoda %70, uçak yakıtında %100,**

gübrede %30 artış oldu. Dünya Enerji Ajansı, her gün "tarihteki en büyük petrol krizi" açıklaması yapıyor. Rafineriler, dolmuş tesisleri, boru hatları giderek işlevsiz ve hurda olmaya yaklaşıyor. Fakat tüm bunların ötesinde, asıl çökmekte olan emperyalist-kapitalist dünyanın finansal işleyiş mekanizmalarıdır. Büyük konteyner ve tankerlere yapılan sigorta, petro-doların en önemli türevidir ve en az petro-dolar kadar Wall Street'in dünya ekonomisinde kilit bir unsurdur. **Savaşın daha ilk haftalarında risk primleri %1000 arttı, ardı ardına poliçeler iptal edildi.** Oysa bu poliçeler, Wall Street'in başında olduğu küresel kredi hattının devasa bir tutarını oluşturuyordu. Sigorta devlerinin küresel finans alanındaki önemini görmek için, 2008'e geri gitmek yeterli. Sigorta devi AİG'i kurtarabilmek için, ABD hazinesi neredeyse bir gecede 100 milyarlarca doları harcamayı göze aldı, fakat GM, Chrysler gibi şirketler, hepi topu 10 milyar dolar bir destekten mahrum bırakıldı. Nedeni gayet anlaşılır. **Spekülasyon ve manipülasyonla, borç ilişkileri ile yaratılan kredi-para, eninde sonunda bir sigorta duvarına yaslanırlar.** AIG gibi devler Wall Street'i omuzlarında taşıyan titan Atlas gibidir. Sigorta titanları, sağlamlıklarını küresel ticarete oynadıkları role borçludur. Hürmüz çatışması ile iptal edilen poliçelerin küresel finansal mimariye verdiği zarar, güvence duvarını delik deşik etmektedir. Bu tahribatın artçı sarsıntılarını tahmin etmek zor değil. Son derece riskli manipülasyon operasyonlarına girip çıkarken, ellerindeki öz sermayeyi sigorta etmiş olmaya güvenen fonlar, hızla oyundan çıkıyorlar. **Sıcak para akışının kuruması,** kısa vadede borçla tıka basa dolu her mevziyi çöküşe açık hale getiriyor. Daha şimdiden petroldeki

arz şokunun parasal dengeleri altüst ettiği, bir dizi bağımlı ülke, Mısır'dan Tayland'a, oradan Güney Kore'ye dek, üretim ve dolaşımında **"ani duruş" tehlikesi** altına girdiler. Bu geniş coğrafyada muazzam bir proleter ve emekçi kitle yoğunlaşması var ve işler hızla bir isyana doğru gidiyor.

Emperyalist kapitalist dünya sisteminde, sıkı bir çıkar birliği yaratan ekonomik entegrasyonun ulaştığı ileri düzey hesaba katıldığında, ittifaklarının ABD'ye sırtını dönme tutumu şaşırtıcı görünebilir. En başta AB savunma, enerji tedarigi, teknoloji, finans ilişkileri ile ABD'ye öylesine bağlıdır ki, bu bağın dökümünü yapan E.Yıldızoğlu, şu yorumda bulunur: *"Transatlantik bağları koparsa, iki taraf da zayıflamakla kalmaz, 300 yıllık Batı egemenliği de sönümlenir"* (02.02.2026) Hürmüz çatışması başlamadan önce yapılan bu yorum, ABD-AB uyumunu ihtimal dahilinde sayıyordu. Çatışma sonrası "kral çıplaktı" yorumu geldi. E.Yıldızoğlu Foreign Policy'de yayınlanan şu ifadeye tam onay vermekten kaçınmaz: *"[Bu kriz] Batı ittifakını parçalıyor, dolar hakimiyetini zayıflatıyor, alternatif jeopolitik yaklaşımları teşvik ediyor. Yazar, büyük olasılıkla Çin merkezli bir dünyanın şekillenmekte olduğunu düşünüyor."* (07.05.2026)

Emperyalist-kapitalist dünya sisteminin ekonomik entegrasyonda ne denli ileri seviyede olduğu çok iyi bilinen, çok iyi belgelenmiş bir gerçektir, detaylarına girmeye gerek yok. Burada bizi sonuç ilgilendiriyor. Bir dünya sisteminin entegrasyonu ne denli ileri ise, bu düzenin "zayıf halkası"na karşı duyarlılığı o kadar ileridir. Ve şimdi o zayıf halka, **dünya finansal ağın üzerine kurulu olduğu petro-dolar ve sigorta pompasının kırılmasıdır.** Evet, hikaye başladığı yerde bitiyor. Bir dünya sisteminin çöküşünde göz-

lenebilen tarihsel politikanın ikinci adımı, tam anlamıyla yerine geliyor. Sistemin etkin eşleşmesini sağlayan iş bölümünü, her coğrafyadaki egemen sınıf için yararlı kılan ekonomik yapı ve finansal ağ, kendini yeniden üretmiyor, tarafların çıkarlarına ayırıştırıyor.

Askeri ittifakın artık bulunmadığını düşünmek pratik hale gelmiş, ekonomik entegrasyonunun işleyişini sağlayan mekanizmalar şok darbeleriyle ardı ardına yıkılıyor. Geriye, ideolojik savunma hattının yok oluşu, yönetici elitlerde bir yenilgi psikolojisinin yerleşmesini takip eden strateji boşluğu ve son adımda sistemin hegemon gücünün bu yükü taşıyamadığını resmen ilan etmesi kalıyor. Son gelişmeler ışığında göreceğimiz ki, çöküş politikasının bu geri kalan adımlarında yakalanan ivme, sanılanın çok ötesinde.

-IV-

Çöküş politikasında yer alan bir başka durak, bir düzeni dünya sistemi olarak meşrulaştıran **savunma hatlarının yıkımı**dır. Bugün ideolojik duvarın yıkımının en çıplak gösterimini Trump yönetimi sergiliyor. Performansları sık sık alay konusu edilen, ama daha çok tiksinti uyandıran küçük insanların gölgesinin böylesine uzayıp büyümesi, tek bir anlam ifade eder: Güneş batıyor.

Bir avuç soytarının tiksinti uyandıran performansının ardındaki temel sınıf gerçeğini, bu yıl fırtınalar koparan Davos Raporunda buluyoruz. Bu yılki Davos Zirvesi, raporu ve kürsü konuşmalarıyla bir ideolojik duvarın yıkılışının tam resmini sundu. **"Fırtınanın Ortasında"** makalesinde, bu raporun ve kürsü konuşmalarının çeşitli açılardan değerlendirmesi yapılmıştı. Şimdi, raporda bolca geçen kimi ifadeleri hatırlatmakla yetinelim. *"Küresel düzen işbirliği arayışlarından çok, güç rekabeti ile şekilleniyor (...) stratejik içe kapanma (...) küresel kırılma (...) ekonomik anlamda yeni bir hesaplaşma"*

Büyük konteyner ve tankerlere yapılan sigorta, petro-doların en önemli türevidir ve en az petro-dolar kadar Wall Street'in dünya ekonomisinde kilit bir unsurdur.



kapıda (...) **Tüm bunlar, piyasalardan çok 'toplumsal sözleşmenin' geleceğini ilgilendiriyor (...)** Sokaklarla elitler arasındaki uçurum genişten genişliyor" (altını biz çizdik)

Bir dünya sisteminin en tepesindeki ilan ediyorlar: Dünya sistemi kırılıyor, hesaplaşma bir adım ötede, "toplumsal sözleşme" diye kodladıkları burjuva toplum, topun ağzında. Yüzlerce yıllık burjuva düzenin, yüz elli yıllık emperyalist-kapitalist dünya sisteminin efendileri hem kendi olanaklarını iyi biliyorlar, hem de yönettikleri toplumun potansiyelini. **Küçük burjuvalar gibi "şimdi canavarlar zamanı" demiyorlar** ya da bazen denilince saflara dek sızan **"bir öncü yok, hazır değil" tedirginliği**, sermayenin efendilerinin korku bilançolarına hiç yansımıyor. Yönetici elit, her adımını devrim fırtınasını hesaba katarak atıyor. Davos Raporu, her satırında bu korkuyla sarsılıyor.

E.Yıldızoğlu, Rapora ilişkin WSJ'de yer alan bir analizin şöyle başladığını aktarıyor: *"Davosçular geçen yıllarda yadsıma politikası izlediler. Bu yıl ise korkuyu tadıyorlar."* Dört asırlık bir sistemin efendilerinin yalnızca bir sene içinde yadsımadan korkuya geçiş yapmaları, üzerinde düşünülmesi gereken bir olgudur. **Çok radikal bir duygu değişimi, dünya düzeninin efendilerine ilişkinse, tarihsel bir önemi olduğundan kim kuşku duyabilir?** Bu ani değişimi ne ile açıklamalı? Bir dünya düzeninin kısa menzilde tarihin çöplüğüne gönderecek çöküş politikasının işlediği, bu politikanın en kritik durakları olan askeri ittifakın ve ekonomik entegrasyon mimarisini geri döndürülemez düzeyde çöktüğü; nihayetinde, sistemin efendilerinin ideolojik savunma hatlarının büyük bir korku üretmek dağıldığı... Bütün bunlar büyük büyük tarihsel gelişimin keskin virajlarında, her şeyin sıçramalı biçimde ilerlediğinin tartışılmaz kanıtlarını sunuyor.

Bu ortamda, sistemin tepesinde tarihi başarısızlığın suçunu, diğerlerine yüklemeye yarış hız kazanıyor. Kavganın büyüğü, yine Davos Zirvesinde koptu. Kanada başbakanı iki kez alkışlarla kesilen konuşmasında **"Bu geçiş dönemi değil, kopuş dönemi"** diyordu, *"kurallara dayalı düzen anlatısının bir kurgu olduğunu zaten biliyorduk. Bu kurgu faydalıydı, çünkü Amerikan hegemonyasını sağladığı bazı nimetler vardı. Bu yüzden vitrine tabelayı koyduk. Şimdi tabelayı camdan indiriyoruz.*



Bir dünya düzeninin kısa menzilde tarihin çöplüğüne gönderecek çöküş politikasının işlediği, bu politikanın en kritik durakları olan askeri ittifakın ve ekonomik entegrasyon mimarisini geri döndürülemez düzeyde çöktüğü; nihayetinde, sistemin efendilerinin ideolojik savunma hatlarının büyük bir korku üretmek dağıldığı...

Eski düzen geri gelmeyecek, yasını tutmamalıyız. Nostalji bir strateji değildir". Kavgada söylenmeyecek ağır suçlama ve itirafların ardından, bir daha geri gelmeyecek bir çağa yakılan bu ağıt, Zirve konuşmasının özeti idi. Sırayla kürsüden suçlamalar devam etti. Çok değil bir yıl önce Trump'a AB'nin 2 trilyon dolarlık fonunu hediye eden Ursula Von Der Leyen *"ABD ile yol ayrımına geldiklerini"* ilan ediverdi. **Sadece duyguların değil tutumların da radikal değişimine dikkat.** Kavganın zirveden sonra sürdü. Hürmüz çatışması sürerken, Alman şansölye Mertz *"İran ABD'yi rezil ediyor"* dedi.

Tarihsel başarısızlığın faturasını başkasına çıkarma çabası, günah keçisini çöle salma ritüelini anımsatıyorsa da, efendileri rahatlatmıyor. Çünkü, emekçi kitlelerin öfkesinin engel tanımayacağını gayet iyi biliyorlar. Bu kitlesel öfkenin vardığı boyutları, bir başka zirveden, Şubat ortasında toplanan Münih Güvenlik Konferansı'nın ana raporundan okuyabiliyoruz. **"Under Destruction" (yıkım altında) gibi çarpıcı bir başlıkla sunulan rapor**, Zerstörungslust (Yıkma Şehveti) kavramını baş köşeye oturtuyor. Raporun aktarımlar yapan E.Yıldızoğlu, şu tespitlerin altını çiziyor:

"Zerstörungslust salt bir liderin kaprisi değil, derin bir toplumsal ruh halinin semptomu. İlerleme masallarına inanç sarsılmış, reform vaadi ikna gücü-

nü yitirmiş. İnsanlar 'hayatım daha ileriye gitmiyor' duygusu içinde (...) Demokratik kurumlar, uluslararası kurumlar bürokratik, işlevsiz, artık *'bizden yana' olmayan yapılar olarak algılanıyorlar. Zerstörungslust tam burada devreye giriyor. İnsanlar yalnızca statüko karşıtı değiller, aynı zamanda önce 'tamamen yıkalım, sonra bakarız' duygusuna bir tür fazla bağlanıyorlar (...)* İnsanların yıkma arzusu, manipüle edilmelerinin yanı sıra, gerçekten zarar gördükleri bir düzenle bağlarının fiilen kopmasının ifadesi" (16.06.2026)

Bu, dünya sisteminin yıkım politikasının beşinci ayağına açıklık getiriyor. Sömürülen-ezilen kitlelerdeki öfke birikimi, önüne dikilecek engelleri artık tanımıyor. Ne işlerin daha iyiye gideceğine olan safça beklenti, ne reform vaatlerinin uyuşturan etkisi, ne statükonun yüzyıllarca ince ince işleyerek oluşturduğu kurumlara yönelik boş inan ve otoriteye boyun eğme alışkanlıkları... **Artık hiçbiri engel değil.** Statükodan kopuş, derin bir nefret duygusuyla birlikte geliyor. Bir devrim için şiddet ve öfke dolu duygular, uyuşuk, umarsız, uysal ve hesapçı duygulardan çok daha besleyicidir. Bazen bu şiddet dolu duygular "tamamını yıkalım" diyen nihilist biçimlere tercüme edilir. Tıpkı Maraş'ta bir ortaokul katliamından sonra ortaya çıkan ürkütücü manzara gibi.¹

1) Pek çok insan Maraş türü nihilist patlamaları basitçe bir yozlaşmanın, çürümenin, çeteleşmenin, şiddet kültürünün pompalanmasının sonucu gibi görür. Oysa nihilizm, tarih boyunca, köhneleşmiş bir rejime birey üzerinde yarattığı baskının geri tepmesidir. **Yükselen bir enkazın tozudur.** Nitekim, TÜSİAD'ın araştırma kurumu olan TEPAV, Mayıs ayı raporunda, Münih Güvenlik Konferansı ile paralellikler taşıyan tespitler yaptı. "Türkiye'de Gençlik Şiddeti" başlıklı rapor, birbiriyle bağlantılı toplumsal bir mekanizmanın iş başında olduğuna dikkat çekiyor: 1) Gerilim birikimi: bireyler hedeflerini ulaşamadıklarında ya da kronik olumsuz koşullara maruz kalırsa, şiddete yönelir. 2) Göreli yoksulluk: sosyal medya bu karşılaştırmayı dünya ölçeğine yayar, birey yoksulluklarını daha net görür. 3) Toplumsal ve kurumsal bağın çözülmesi: aile, okul, topluluk ve normatif inanç sistemiyle bağım zayıflaması. 4) Ahlakı çözünme, şiddeti kabul edilebilir kılar. 5) Neyin normal olduğuna dair toplumsal uzlaşının çözülmesi. 6) Kimlik boşluğu, toplumsal tanınma kanalları tıkanınca şiddet bir kurum bir konum ve statü elde etme gösterisine dönüşür. Burjuva görüşle sınırsız örül olsa bile, TEPAV Raporu, okullardaki şiddeti salt "çürüme" ile açıklamaya çalışan devrimcilere öğretecek çok öge



Ve geldik nihai varış noktasını belirleyen olguya; dünya sisteminin kilit taşı olan hegemon gücün **"ben artık oyunda yokum"** demesine. Trump başkanlığındaki ABD yönetimi, attığı her adımıyla dünya sisteminin kolonlarına saldırarak, bu koşula gerçeklik kazandırıyor. Sabahtan akşama günde birkaç kez değişen gümrük tarifeleri, son 40 yıldır binlerce sayfalık mevzuat ve anlaşmalarla işlemesi ancak sağlanabilen DTÖ çerçevesini delik deşik etmişti. **Grönland krizi, NATO ve Atlantik ittifakını daha fazla sırtında taşıyama-yacağına itirafıydı.** Dünyayı tarihte görülmemiş bir enerji krizine soktuğu halde, Hürmüz ablukasını inatla sürdürmesi, kendi güç konumunu dünya sistemini güçlendirerek değil ama, onu bozarak koruyabileceği gerçeğine teslim olma. Trump yönetimi dünya düzeninin temel kolonlarındaki kurumlara (BM dahil) "ne haliniz varsa görün" demekte. Buna karşılık AB, **"Başlangıçta Trump'a müsamaha gösterdik, ama yeter!"** cevabını veriyordu.

Çöküş politikasının yalnızca son bir sene içinde dev adımlarla ileri doğru sıçrama yapması, son olgular ışığında daha net görünüyor. **Dört asırlık bir dünya sisteminin belki de birkaç yıla sığacak kadar kısa bir sürede dağılıp gitmesi**, bir Leninistin kuşanmaktan asla gocunmadığı "iyimser cüret"e pek az ihtiyaç bırakıyor.

Sıçramalar olmadan bir devrimi tahayyül etmek, en hafif deyimle darkafalıktır. Çöküşün patikası hızla yol alıyor. Kendi nihai sonucuna hızla yaklaşıyor. Emperyalist kapitalizmin bir dünya sistemi olmaktan çıkacağı o sarsıcı ana ilerliyor. Bu sarsıcı andan sonra, pek çok yerde kapitalizm, hatta **bölgesel emperyalist bloklar** varlıklarını bir süre daha koruyacaklardır. Fakat artık hem bu bölgesel bloklar, hem tek tek kapitalist ülkeler kendi kaderlerine, kendi başlarına yaşamaya terk edilecektir. Bunun sonucu açıktır, emperyalist merkezler dahil, toplumsal altüst oluşlar, devrimler çağı en kritik, en hızlı ve sonuçlar üreten gelişim evresine giriyor.²

barındırıyor.

2) Şimdiye dek, çöküş politikasının gelişimine odaklandık ve hepsi bir içsel çelişkiye karşılık geliyor. Ancak bir dış çelişki olmadan, içsel çelişkiler onu nihayete taşıyacak katalizörden mahrum kalırlar. Buradaki dış çelişki, yeni ve daha ileri üretici güçlere sahip, yeni ve daha ileri bir toplumun kendini bir dünya sistemi halinde örgütlemeye başlamıştır. Ne var ki, Venezuela'ya yapılan aşağılık baskında açığa çıktığı gibi, sosyalizm henüz askeri bir ittifak kuramamıştır. Ancak, geçiş ekonomisinde belirleyici konumun sosyalist ögeye geçtiği Çin, 35 yıllık çabaya rağmen bir türlü dağıtılamayan sosyalist çekirdeğin gerçekliğine ayak uydurmaya giderek daha fazla mecbur kalan Putin Rusyası, henüz çizgileri tam belirginleşmemiş bir dizi adımla farklı bir dünya düzenine öncülük ediyorlar. Bu büyük güçler, şimdiki niyetleri ne olursa olsun, attıkları adımlarla, sosyalist dünya sisteminin ileride yararlanacağı ya da bizzat üzerinde inşa edilebileceği bir temel yaratıyorlar. Çizgilerin henüz belirsiz oluşu, adımların çelişkin hedefleri, konuyu şimdilik tartışmalı halde bıraktığı için, dış çelişki ve dış koşulların analizini daha sonraki yazılara bırakıyoruz.



Genişletilmiş indirimli set kampanyası Yeni Dönem Yayıncılık sitesinde devam ediyor

- Her sete 1 adet Önsöz hediye
- 1000 TL ve üzeri alışverişlerinizde ücretsiz kargo

<https://www.yenidonemyayincilik.com/setler/>

Dünya Seti

~~1.577 ₺~~
950 ₺



Set Alana
Önsöz
Hediye



Edebiyat Seti

~~1.996.0 ₺~~
1200 ₺



Set Alana
Önsöz
Hediye



Leninist Seti

8 Sayı

~~850 ₺~~
510 ₺



Set Alana
Önsöz
Hediye



Öğretmenler MEB Önünde

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası üyeleri ve Mülakat Mağduru Öğretmenler Platformu özlük haklarının tanınması, taban maaş uygulaması atama yapılması ve güvencesiz çalışma koşullarının ortadan kaldırılması talebiyle, 1 Haziran günü Milli Eğitim Bakanlığı önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Öğretmenler adına basın açıklamasını okuyan Fatmanur Taşkın, "Buradan, kazanacağımızı bildiğimiz direniş sürecimizin ilk adımını ilan ediyoruz: Hakları yenilen ve verilen sözlerin karşılığını alamayan iki mücadelenin öznesi olarak şayet Özel Sektör Öğretmenleri Sendikasına somut karşılıkları olması koşuluyla verilen toplantı sözü ile 1611 mülakat mağduru öğretmene verilen

atama sözü tutulmazsa, 14 Haziran'da Ankara'ya kitlesel olarak ve haklarını kazanmadan dönmeyecek şekilde geleceğiz" dedi.

2023 yılında yapılan KPSS'de dereceye girmelerine rağmen mülakatlardaki adaletsizlikler yüzünden 1611 öğretmenin atanma hakkının ellerinden alındığını belirten Taşkın, taban maaş kanununun tekrar geri gelmesini, süresiz sözleşmelerle çalışılması gerektiğini ve öğretmenlerin eğitim iş koluna alınması gerektiğini vurguladı.

Sorunların çözümü noktasında daha önce yetkili makamlardan görüşme taleplerinin karşılanmadığını hatırlatan Taşkın, "Özel sektör öğretmenlerine 'Sorunlarınıza karşılık somut önerilerin toplantısını yapalım' diyen

Çalışma Genel Müdürlüğü ve Milli Eğitim Komisyonu Başkanlığı oldu. Sendikamıza, Çalışma Genel Müdürlüğü tarafından 31 Temmuz 2025 tarihli bir toplantı daveti yapıldı. Ancak bu toplantı önce Kamu Çerçeve Protokolü yoğunlukları, sonra da MESS süreci yoğunlukları gerekçe gösterilerek ertelendi. Üzerinden neredeyse bir sene geçmesine ve defalarca kez kurmaya çalıştığımız temaslara rağmen bir daha herhangi bir dönüş almadık." dedi.

Taşkın "1611 mülakat mağduru öğretmene verilen atama sözü tutulmadığı takdirde 14 Haziran'da kitlesel olarak tekrar geleceğiz" diyerek mücadele kararlılıklarını vurguladı.

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası Örgütlenme Sekreteri Hüseyin Aksoy da "Memlekette öğretmen sayısı kontrolsüzce yıllar içinde arttırıldı. Özel sektör palazlandırıldı. İstanbul'da özel okul sayısı devlet okulu sayısını geçmiş durumda. 50 yıllık bir yasa, taban maaş yasası kaldırıldı. Bunların toplamında sonuç şu oldu: öğretmenin alacağı maaş patronun vicdanına kaldı" dedi.

Basın açıklamasında mağdur öğretmenlerin aileleri de yaşadıkları sorunları anlatarak talepleri dile getirdi.

Öğretmenler 14 Haziran'da talepleri karşılaşıncaya kadar gitmemek üzere geleceklerini vurgulayarak basın açıklamasını sonlandırdı.



Maden İşçileri Yeniden Ankara'da

Bağımsız Maden İş Sendikası öncülüğünde tazminatları ve maaşlarının ödenmesi talebiyle Ankara'ya giden Doruk Madencilik işçileri, 3 Bakanlığın garantörlüğünde 15 Mayıs'ta ödeme yapılacağı sözü üzerine eylemi sonlandırmıştı. Fakat verilen sözlerin tutulmaması üzerine yine Ankara'ya gitmek üzere yola çıkan maden işçilerinin araçları üç kez engellendi.

28 Nisan'da Ankara'da eylemi sonlandırdıktan sonra şirket tarafından kendilerini verilen sözlerin tutulmadığını belirten maden işçileri, 1 Haziran Pazartesi günü işçileri Bakanlığının önüne gelmek üzere yola çıktı ancak işçilerin otobüsleri üç kez iptal edilerek engellendi.

Sendika sosyal medya hesabından yaptığı açıklamada, "Bugün üçüncü kez, madencilerin Ankara'ya ulaşabilmesi için sağladığımız otobüsler emniyet ve hükümetin ceza tehditleriyle iptal ettirildi" diyerek maden işçilerinin Ankara'ya gidişinin engellemeye çalışıldığını duyurdu.

"Yüz kere iptal ettirseniz de geleceğiz. Otobüslerle, cezalarla, tehditlerle



uğraşacağınıza gasp edilen haklarımızı verin" diyen sendika, Ankara'nın Beypazarı ve Ayaş ilçelerinde geniş çaplı çevirme ve kimlik kontrolü yapıldığını belirterek "Geçen her araç tek tek durduruluyor, madencilerin Ankara'ya ulaşmasını engellemek için fiili bir abluka kuruluyor. Hakları için yola çıkan tek bir madencinin bile geçişine izin verilmemesi hedefleniyor. Bunlarla uğraşmayın. Ya bizi köle ilan edin, ya da hakkımızı verin! Ankara'ya varacağız. Ses ver Türkiye!" dedi.

İşçileri Bakanlığında Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay

Çakır, sendika avukatı ve üç madenci ile 3 saatlik toplantı yaptıktan sonra, patronun ödeme yapamamasının gerekçesinin "paralarının olmaması" olduğunu aktardı.

Olgunlar Caddesi'nde bulunan Madenci Anıtı önünde işçilerle birlikte açıklama yapan Çakır, "İşçilerin kararına saygı duyarız. Karar verecek olan biz değiliz. Sendika olarak elbette işçilerin önderiyiz ama kararı işçiler verecek. Biz işçilerle bir istişare yapacağız. Heyet olarak gördüklerimizi, duyduklarımızı işçilere anlatacağız. İşçiler de ne karar verirse biz ona göre hareket edeceğiz." dedi.

Devrimin Ruhu Yargılanamaz

Devrim mücadelesi ilham vermeye devam ediyor. Eski RAF (Kızıl Ordu Fraksiyonu) militanı Daniela Klette, 30 yıllık illegal yaşamın ardından geçtiğimiz yıl yakalandı ve 26 Mayıs Salı günü karar duruşması için mahkemeye çıkarıldı. Daniela'nın Verden Bölge Mahkemesi'nde verdiği ifade, aradan on yıllar geçmesine, RAF kendini feshetmiş olmasına rağmen devrimin, devrimci ruhun hala dimdik ayakta olduğunu gösterdi.

"Gerçekten özgür olabilmemiz için herkesin özgür olması gerekir." diyordu Daniela, 13 zırhlı para taşıma aracı ve kasa ofisine yönelik soygun ile suçlandığı davasında yaptığı konuşmasında, "Bu, bireysel eylemlerle ilgili değil, benimle de ilgili değil, daha çok radikal sol direnişin tarihini gayrimeşrulaştırmak ve caydırıcı güçle cezalandırmakla ilgili" dedi, 70'li yıllarda örgütlenmesinde Filistin, Güney Afrika, Nikaragua ve El Salvador'daki kurtuluş mücadeleleri ve Türkiye'deki NATO karşıtı mücadelelerin, Leyla Halid'in, Assata Şakur ve Angela Davis'in kendilerine örnek teşkil ettiğini anlattı.

RAF'ın 98'de kendi isteğiyle dağılıp, yoldaşları Burkhard Garweg, Volker Staub ile kendisinin aranır durumda olduğunu anlattı ve yer altında geçen bu uzun hikayesine değindi. Kapitalist sistemin yoksulluk, ırkçılık, ataerkillik, polis şiddeti ve emperyalist savaşlarla dolu oluşunu yargıladı. "Beni bununla (13 para taşıma aracı ve süpermarket kasa soygunu) suçlamak, sefaleti araçsallaştırmayı ve uzun bir hapis cezasını haklı çıkarmayı amaçlamaktadır." dedi; küresel görevlerine de şöyle değindi: "Tarihsel deneyim açısından zengin, aynı zamanda tarihin büyük ve küçük hatalarını, büyük ve küçük devrim girişimlerini, kent gerillalarını, anarşistleri, komünistleri, sosyal devrimcileri ve



ataerkillik karşıtı ve sömürgecilik karşıtı mücadeleleri ve hareketleri aşabilecek olan sosyalizmdir. Bunu başarmak, nihayetinde bu gezegende yaşamın mümkün olup olmayacağını ve hangi koşullar altında devam edeceğini belirleyecektir." dedi.

Devrimcilerin faşizmin mahkemelerinde yargılanamayacağını, ama onların faşizmi yargılayacağını sözleriyle bir kez daha gösteren Daniela savaş karşıtı harekete, İsrail'in terörist politikalarına karşı çıkmaya, Nazilerin hala korunduğuna, kadın örgütlenmesinin önemine, göçmenlerle dayanışmaya, Gazze ve Küba'ya yapılan dayanışma filolarına, limanları ablukaya alan işçilere ve daha pek çok konuya değindiği konuş-

masında "Bu, aynı zamanda benim ve bizim özgürlüğümüz, nihayetinde herkesin özgürlüğü ve her türlü baskıyı geride bırakan bir dünya için umuttur. Herkes özgür olduğunda ancak gerçekten özgür olabiliriz." diye bitirdi konuşmasını.

30 yıldır aranan 67 yaşındaki Daniela 13 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Mahkeme sırasında duruşmayı izleyen onlarca kişi, "Daniela'ya Özgürlük" diye haykırdı. Söylenene göre bir araştırmacı gazeteci, 2024 yılında yapay zekâ destekli yüz tanıma yazılımı ile eski bir arananlar posterindeki resmini internetteki güncel fotoğraflarla eşleştiren, "Claudia" isimli bu yaşlı kadının gerçek kimliğini ortaya çıkarmış ve ihbar etmişti.

Önsöz Gündem Her Hafta Yayında



Mücadele Birliği Gazetesi yazarı Cuma Şat, her hafta Önsöz TV YouTube kanalında gelişmeleri yorumluyor.

Bu haftaki videoda Şat, NATO'nun tüm dünyayı sürüklediği savaşın temel hedeflerini ve Türkiye'de devletin hazırlıklarını değerlendiriyor.

